

LAKIALOITE 6/2001 vp

Laki ajoneuvoverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Ajoneuvovero otettiin käyttöön vuonna 1994 kompensatioksi vuonna 1993 tapahtuneelle autoveron 20 prosentin alennukselle. Hallitus lanseerasi uuden veron auton käyttömaksuna, jonka oli tarkoitus olla väliaikainen vero. Ajoneuvovero kannettiin ensimmäisinä vuosina sen voimaantulon jälkeen velvoittamalla ajoneuvon omistaja tai haltija hankkimaan 700 tai 500 markan hintainen tarramerkki auton tuulilasiin. Silloisen hallituksen mielestä valtion talouden heikko tilanne edellytti autoveron alennuksen aiheuttaman tulovajeen ottamista takaisin autoilijoilta muulla tavalla.

Ajoneuvoveron määrässä ratkaisevaa on se, onko kyseinen auto ostettu ennen vai jälkeen vuonna 1993 tapahtuneen autoveron alentamisen. Vuonna 1994 ja sen jälkeen rekisteröidyt autot on hankittu alemmalla autoveron prosentimäärällä kuin sitä vanhemmat autot. Tällä perusteella näistä seitsemän vuotta vanhoista ja sitä uudemmista autoista maksetaan 700 markan ajoneuvovero, kun taas vuonna 1993 rekisteröidyt ja sitä vanhemmat autot ovat 500 markan maksuluokassa. Ajoneuvoveron määrällä ei siis ole suurtakaan yhteyttä siihen, mikä on kyseisen ajoneuvon nykyinen arvo.

Ajoneuvovero on maksettava, jos ajoneuvo on rekisterissä. Maksuvelvollisuuteen ei vaikuta, onko auto seisonavakuutuksessa esimerkiksi epäkuntoisuuden vuoksi. Kyse ei siis ole auton käyttömaksusta. Ajoneuvoverotus aiheuttaa kohtuuttoman veroseuraamuksen esimerkiksi autoharrastajille, joilla on omistuksessaan usei-

ta rekisterissä olevia vanhoja autoja. Elleivät autojen edellytykset museoajoneuvorekisteröintiin täyty, niistä pitää maksaa normaali ajoneuvovero, vaikka kyseessä olisi seisonavakuutuksessa oleva ajoneuvo.

Vero tulisi maksaa ainoastaan käytössä olevista rekisteröidyistä ajoneuvoista. Lisäksi veron määrä tulisi suhteuttaa ajoneuvon arvoon siten, että veron määrä alenisi asteittain ajoneuvon iän mukaan ja yli kymmenen vuoden ikäiset autot vapautettaisiin ajoneuvoverosta kokonaan.

Maassamme on runsaasti taajamien ulkopuolella asuvia kansalaisia, jotka tarvitsevat autoa työmatkoihin ja jokapäiväiseen asiointiin. Haja-asutusalueilla on monia talouksia, joissa tarvitaan työmatka-ajoa varten jopa kaksi autoa. Erityisesti lapsiperheillä oman auton käyttö on usein välttämätöntä päivähoitokuljetuksissa ja työmatkoissa. Joukkoliikenne ei ole Suomessa kaikkien ulottuvilla yksityisautoilun vaihtoehtoksi. Autoilua verotetaan kaikilla mahdollisilla tavoilla ja samaan aikaan pääteiden ulkopuolinen tieverkko rappeutuu määrärahojen puutteessa. Autoilusta saatavia verotuloja ei siis ohjata riittävästi liikenneturvallisuutta parantaviin tiestön kunnossapitotoimiin.

Ajoneuvoveron määräytymisperusteita olisi oikeudenmukaista korjata vastaamaan paremmin ajoneuvon arvoa. Tällöin vanhoista usein huonokuntoisista autoista ei tarvitsisi korkeiden korjaus- ym. kustannusten lisäksi enää maksaa ajoneuvoveroakin.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

ajoneuvoverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 6 § seuraavasti:

6 §

Ajoneuvoveron määrä. Ajoneuvoveron määrä on 700 markkaa ajoneuvosta, jonka käyttöönotosta on kulunut aikaa enintään kolme vuotta verokauden alkaessa, ja 500 markkaa ajoneuvosta, jonka käyttöönotosta on kulunut yli kolme vuotta. Ajoneuvoveroa ei kuitenkaan kanneta

ajoneuvoista, joiden ensirekisteröinnistä on verokauden alkaessa kulunut vähintään kymmenen vuotta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 2001 .

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Pertti Hemmilä /kok